

Socialministeren (Aase Olesen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov. (Københavns og Frederiksberg Kommuner inddragelse i informations- og analyse-systemet m.v.).

(Lovforslag nr. L 97).

Forslaget indebærer, at Københavns og Frederiksberg Kommuner bliver omfattet af de regler om de sociale informations- og analyse-systemer, som gælder for landets øvrige kommuner. Endvidere præciseres det i forslaget, at de enkelte sager om ydelser efter den sociale lovgivning ikke kan behandles i Borgerrepræsentationen. Endelig tydeliggøres det, at amtsrådene fortsat er forpligtet til at stille sekretariatsbistand til rådighed for amtsankenævnene og revaliderings- og pensionsnævnene.

Der er ikke økonomiske konsekvenser af forslaget, der heller ikke forventes at medføre administrativt merarbejde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Indførelse af ydelser til særlige grupper af børn).

(Lovforslag nr. L 95).

Som led i den politiske aftale om finansloven er det besluttet at gennemføre en række børnepolitiske initiativer, som særligt skal tilgodese vanskeligt stillede børnefamilier, der er udsat for en hårdere økonomisk belastning end den typiske børnefamilie.

Ifølge aftalen skal der gives støtte til

- småbørnsfamilier
- familier med flerbørnsfødsler
- familier med syge børn
- adoptivforældre til udenlandske børn.

Ydelsen til småbørnsfamilier vil blive udbetalt efter reglerne i lov om en børnefamilieydelse, og støtten til syge børn vil indgå i lov om social bistand.

Lovforslaget omfatter to nye ydelser, a) en støtte til familier ved flerbørnsfødsler (flerbørnstilskud) og b) en støtte til familier ved

adoption af udenlandske børn (adoptionstilskud).

a) Flerbørnstilskud:

Familier, der får f.eks. tvillinger eller trillinger, er udsat for en større økonomisk belastning end andre børnefamilier. Derfor indføres der en særlig støtte til disse familier i form af flerbørnstilskud.

Ifølge forslaget udbetales der årligt 5.000 kr. pr. barn ved en flerbørnsfødsel. Tilskuddet udbetales uden forudgående ansøgning, og indtil børnene fylder 4 år.

I 1988 var der i alt 674 flerbørnsfødsler, fordelt på 662 tvillinge- og 12 trillingefødsler. Antallet af flerbørnsfødsler pr. 1.000 fødsler udgør ca. 11. Som følge af det stigende fødselstal siden 1984 har antallet af flerbørnsfødsler også været stigende. I forhold til 1983, året med det laveste fødselstal, er antallet steget med 156. Det forventes, at antallet af flerbørnsfødsler også vil være stigende i fremtiden.

Merudgifterne til flerbørnstilskuddet kan beregnes til 25 mio. kr. på årsbasis. Idet tilskuddet kun kan få 3/4 års virkning i 1990, vil udgiften dette år beløbe sig til ca. 19 mio. kr.

b) Adoptionstilskud:

Familier, der adopterer udenlandske børn, har store udgifter til forbindelse med adoptionen. Ifølge forslaget ydes der et engangstilskud til adoptivforældrene på 15.000 kr.

Tilskuddet udbetales kun til adoption af børn, der formidles gennem de af justitsministeren godkendte organisationer. Der vil derfor ikke kunne ydes adoptionstilskud ved familie- eller stedbarnsadoptioner af udenlandske børn.

Antallet af adoptioner af udenlandske børn har været faldende de seneste år og udgjorde i 1988 459. Med et tilskud til adoptionen kan der forventes en vis stigning i antallet af adoptioner.

På dette grundlag kan det beregnes, at merudgifterne som følge af et adoptionstilskud på 15.000 kr. pr. adopteret barn vil udgøre ca. 9 mio. kr. om året.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

[Sundhedsministeren]

Forslag til lov om et forebyggelsespolitisk råd og et tobaksskaderåd.

(Lovforslag nr. L 96).

Med regeringens forebyggelsesprogram fra marts 1989 er der politisk lagt mål for og foretaget prioritering af de centrale sundhedsmyndigheders forebyggende arbejde i de kommende år.

I forslag til en ny og samlet sundhedslov, der fremsættes samtidig med nærværende lovforslag, får den forebyggende indsats i kommuner og amtskommuner for første gang sin egen lov-hjemmel. Det overlades til de enkelte kommuner og amtskommuner selv at tilrettelægge deres indsats.

Forebyggelsen er med disse initiativer blevet opprioriteret og gjort til et politisk ansvarsområde på lige fod med de øvrige samfundsopgaver.

Formålet med nærværende lovforslag er at få skabt bedre muligheder for at se den samlede forebyggende indsats som en *helhed* og få skabt et forum for *samarbejde* mellem de sundhedsfremmende og sygdoms- og misbrugsbekæmpende foreninger og de offentlige myndigheder, der har opgaver på forebyggelsesområdet.

Et sådant samarbejde er vigtigt bl.a. for at kunne afstemme de sundhedsmæssige råd og budskaber, der sendes ud til offentligheden, dels fra officiel side og dels fra private foreninger og lign. På denne måde vil de budskaber, man ønsker at give befolkningen, kunne få større gennemslagskraft, ligesom man bedre vil kunne undgå, at større kampanjer om forskellige emner sættes i gang på samme tid.

Konkret foreslås det, at der nedsættes et forebyggelsespolitisk råd med repræsentanter bl.a. for de større landsdækkende sundhedsfremmende og sygdoms- og misbrugsbekæmpende foreninger, folkeoplysende foreninger, kommunale repræsentanter og personligt udpegede medlemmer.

Det Forebyggelsespolitiske Råds primære opgaver bliver at gå aktivt ind i dialog med dem, der er politisk ansvarlige for forebyggelsen, såvel med hensyn til, hvilke områder man skal sætte ind over for, som hvilke mål og metoder det vil være mest hensigtsmæssigt eller effektivt at bruge.

Det Forebyggelsespolitiske Råd får en uafhængig status, og de deltagende foreninger m.v. vil ligeledes være uafhængige. Rådet vil

således ikke kunne forpligte deltagerne til at indgå i en bindende koordination af den sundhedsfremmende og sygdoms- og ulykkesbekæmpende virksomhed.

Det Forebyggelsespolitiske Råd vil skulle overtage en del af de opgaver, der i dag varetages af Forebyggelsesrådet og Alkohol- og Narkotikarådet. Disse to råd vil derfor ikke længe skulle opretholdes som selvstændige råd. De øvrige opgaver, der i dag varetages af rådene, vil blive overtaget af de centrale myndigheder på området.

Samtidig med ikrafttræden af nærværende lov ophæves den tidligere lov om et forebyggelsesråd og et tobaksskaderåd, hvilket som nævnt vil indebære, at Forebyggelsesrådet vil blive ophævet. Bestemmelserne om et tobaksskaderåd videreføres imidlertid i den nye lov, således at Tobaksskaderådet fortsætter som selvstændigt råd. Da der ikke er noget lovgrundlag for Alkohol- og Narkotikarådets virksomhed, er det tanken administrativt at ophæve dette råd i forbindelse med nedsættelsen af Det Forebyggelsespolitiske Råd.

Endelig vil jeg gerne understrege, at tanken med nærværende lovforslag også er at forenkle administrationen og sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne på forebyggelsesområdet.

Idet jeg henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Gebyr ved udskiftning af sygesikringsbevis).

(Lovforslag nr. L 101).

Med lovforslaget tilvejebringes der hjemmel til fastsættelse af regler om opkrævning af et gebyr for sygesikringsbeviser, der udstedes som følge af, at den enkelte sikrede selv ønsker ændringer af bevisets oplysninger eller på grund af bortkomst eller ødelæggelse af tidligere udstedt bevis. Der opkræves ikke gebyr for beviser, der udstedes som følge af flytning eller forhold, den sikrede ikke selv har indflydelse på.

Forslaget er et led i aftalen mellem regeringen, Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti om finanslovforslaget for 1990.